

Nollund Kirke

Søndag d. 10. februar 2019 kl. 9.30

Steen Frøjk Søvnald

Prædiken til sidste søndag efter helligtrekonger, Matt 17,1-9. 1. tekstrække

Salmer

DDS 16: O Gud! hvor er du mer end skøn (DDK 2b)

DDS 56: Jesus er navnet mageløst (DDK 304)

SoS 448: Herre, at se dig

- - -

DDS 259: Din Himmel-krone ser vi stråle (DDK 85)

Altergang – DDS 165, v. 1+7: Øjne, I var lykkelige (DDK 566)

DDS 217: Min Jesus, lad mit hjerte få (DDK 364)

Tekstlæsninger

GT-læsning: 2 Mos 34,27-35

Herren sagde til Moses: »Skriv disse ord ned, for det er på grundlag af disse ord, jeg slutter pagt med dig og med Israel.« Så blev han der hos Herren i fyrre dage og fyrre nætter uden at spise eller drikke noget, og han skrev pagtens ord, de ti bud, på tavlerne. Da Moses kom ned fra Sinajs bjerg, havde han Vidnesbyrdets to tavler i hånden, da han gik ned fra bjerget. Moses vidste ikke selv, at det strålede fra hans ansigt, fordi Herren havde talt med ham; men Aron og alle israelitterne så, at det strålede fra hans ansigt, og de blev bange for at komme ham nær. Men Moses kaldte

på dem, og Aron og alle overhovederne i menigheden kom hen til ham igen, og Moses talte med dem. Derefter kom også alle israelitterne nærmere, og han gav dem besked om alt det, som Herren havde sagt ham på Sinajs bjerg. Og da Moses var færdig med at tale med dem, lagde han et slør over sit ansigt. Men hver gang Moses kom ind for Herrens ansigt for at tale med ham, tog han sløret af, indtil han skulle ud igen. Så gik han ud og fortalte israelitterne, hvad han havde fået befaling om. Og hver gang israelitterne så Moses' ansigt, så de, at det strålede fra hans ansigt; Moses tog da sløret for sit ansigt, indtil han igen skulle ind og tale med Herren.

Epistel: 2 Pet 1,16-18

For det var ikke udspekulerede fabler, vi byggede på, da vi forkyndte jer vor Herre Jesu Kristi magt og hans komme, men vi havde med egne øjne set Jesu majestæt. For han modtog ære og herlighed af Gud Fader, da der lød en røst til ham fra den ophøjede herlighed: »Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag.« Denne røst har vi selv hørt lyde fra himlen, mens vi var sammen med ham på det hellige bjerg.

Prædiketekst: Matt 17,1-9

Seks dage efter tog Jesus Peter og Jakob og hans bror Johannes med sig og førte dem op på et højt bjerg, hvor de var alene. Og han blev forvandlet for øjnene af dem, hans ansigt lyste som solen, og hans klæder blev hvide som lyset. Og se, Moses og Elias kom til syne for dem og talte med ham. Så udbrød Peter og sagde til Jesus: »Herre, det er godt, at vi er her. Hvis du vil, bygger jeg tre hytter her, én til dig og én til Moses og én til Elias.« Mens han endnu talte, se, da overskyggede en lysende sky dem, og der lød en røst fra skyen: »Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag. Hør ham!« Da disciplene hørte det, faldt de ned på deres ansigt og blev grebet af stor frygt. Men Jesus gik hen og rørte ved dem og sagde: »Rejs jer, og frygt ikke!« Og da de løftede deres blik, kunne de kun se Jesus alene. Mens de gik ned fra bjerget, befalede Jesus dem: »Fortæl ikke nogen om dette syn, før Menneskesønnen er opstået fra de døde.«

PRÆDIKEN

Seks dage efter, begynder vores prædiketekst. Der kan ske meget på seks dage – tag bare fx skabelsesberetningen. De seks første dage i et barns liv. Eller seks dage ved en sygeseng med en alvorlig syg. De seks første dage efter et dødsfald – hele verden kan vendes rundt på seks dage.

Hvad var der sket her seks dage forinden? Jo, Jesus havde talt med disciplene om, hvem han er – og spurgt dem. Peter svarede: *Du er Kristus, den levende Guds søn*, og så fortalte Jesus noget om, hvad han selv skulle gøre og hvordan disciplenes liv ville komme til at se ud. Han fortalte dem, at det ville være et liv med kors og modgang. De ville miste deres liv, men også se Jesus.

Siden Jesus sagde det, så gik der altså seks dage. Seks dage med mange tanker hos disciplene, er jeg helt sikker på. Det snurrede rundt i hovedet på dem: Hvem er Jesus? Hvad indebærer det at følge ham?

Så kommer denne hændelse, hvor Jesus tager de tre mest betroede disciple, FU – forretningsudvalget, med sig på bjerget. Og hvad oplevede de på bjerget? Mange ting, og jeg har skåret det ned til fem ting:

For det første: De så Jesus forvandlet. I virkeligheden så de ham, som han er. Mange tænker, at der skete et mirakel på bjerget, men egentlig var miraklet alle de andre dage, hvor han ikke var forvandlet og blot så ud som et almindeligt menneske. For Jesus er lysende hvid som solen og ren som guld. Han er en kærlig frelser, der kun ønsker at overstrømme os med godhed. Jeg ved ikke, hvilket billede, du har af Jesus. Vi har alle sammen et billede af ham, og mange af os tænker ham nok i hans menneskelige udseende, bedende som på altertavlen her i Nollund, måske hængende på korset, plaget og ramt. Sådan var Jesus, men han var også mere, og vi må hele tiden lade vores billede korrigeres af Bibelens billede. Her er et element, som vi ikke må glemme: Jesus, som han virkelig er, og som han er nu, opfaret til himmels, siddende ved Gud Faders, den Almægtiges højre hånd, i lysende renhed. Der er samme beskrivelse i Åb: Johannes, der var med på bjerget, så *midt mellem*

lysestagerne en, der lignede en menneskesøn, iført en fodlang dragt og med et guldbælte om brystet. Hans hoved og hår var hvidt som den hvideste uld, som sne, og hans øjne var som luende ild... og hans udseende var, som når solen stråler i al sin styrke. De så ham, som han var og er.

Er sådanne oplevelser vigtige for os som kristne? Ja – og nej!

Først ja! Gud bruger af og til en særlig oplevelse til at vække mennesker op af søvnen med. Charlotte Rørth udgav bogen ”Jeg mødte Jesus” og fortalte om et møde med Jesus selv, som minder om det, vi hører i dag. Det blev begyndelsen på et liv i tro, og siden har så mange mennesker henvendt sig til hende, at hun også har udgivet bogen ”Vi mødte Jesus”. Hun skriver, at ”hundredvis af mennesker [har] skrevet til mig. Og de bliver ved. De skriver om oplevelser, de har holdt hemmelige i årevis af angst for at blive gjort til grin. De skriver om møder med Gud, med Jesus, med engle, med lys.” Nu er tallet langt over 1.000, der har skrevet sine historier, og 70 personers historier er kommet med i hendes anden bog.

Er det vigtigt for os at høre sådanne historier? Charlotte Rørth stiller selv det spørgsmål i undertitlen på den anden bog: ”Og hvad kommer det andre ved?” Hun peger selv på én vigtig ting: at de kan få os til at undres. Og jeg ville ønske, at hele Danmark blot ville undres og begynde at spørge: Findes der en åndelig virkelighed? Hvem er Jesus, og hvad vil han mig?

Peter bruger sin oplevelse på bjerget med samme formål, når han siger, som vi hørte i epistlen: *Det var ikke udspekulerede fabler, vi byggede på, da vi forkyndte jer vor Herre Jesu Kristi magt og hans komme, men vi havde med egne øjne set Jesu majestæt.* Nogle teologer vil netop vurdere forklarelsen på bjerget som en fabel og en myte, i øvrigt sammen med mange andre beretninger i Bibelen, lige fra skabelsesberetningen til Jesu opstandelse. *Det var ikke udspekulerede fabler, vi byggede på,* siger Peter – nej, vi var øjenvidner. Vi har selv set ham.

Når jeg alligevel også vil sige nej, vi har ikke brug for en oplevelse som Peters, som Charlotte Rørths eller de mange andre, så skyldes det, at troen på Jesus ikke lever af

oplevelsen, men af det, vi hører og læser om Jesus. Ingen har oplevelser af Jesus hele tiden og når man selv ønsker det. Tværtimod udebliver oplevelsen meget tit på de mest kritiske tidspunkter af vores liv. Peter standser heller ikke ved oplevelsen, men siger lige efter at have fortalt om forklarelsen på bjerget: *Så meget mere fast står profeternes tale for os... drevet af Helligånden har mennesker sagt det, der kom fra Gud.*

Så ja, selv om vi ikke er afhængige af dem, så kan vi godt bruge oplevelser, også vores egne, hvis vi har sådan nogle, til at styrkes i, hvor fast Guds ord står.

For det andet: De så Moses og Elias. Moses er repræsentant for loven og historien. Elias er repræsentant for profeterne. Altså samlet set hele GT, og Jesus repræsenterer NT. Hele Bibelen og Guds store frelseshistorie er samlet på bjerget. Der er ikke noget at sige til, at det tog pusten fra Peter, og den stakkels fisker foreslår i sin rådvildhed at bygge tre hytter. Det var ellers mere oplagt, at tømreren Jesus gjorde det.

Det er ikke tilfældigt, at netop de to herrer kommer frem – det ville også være underligt, hvis der var tilfældigheder omkring Gud. Der er to fælles ting for Moses og Elias. For det første talte de begge to om en, der skulle komme. Moses siger i 5 Mos 18: *Herren din Gud vil af din midte lade en profet som mig fremstå for dig, en af dine egne; ham skal I adlyde.* Jf. Guds ord om Jesus: *Hør ham!* Og Elias skulle være forløber for Herrens dag, læser vi i Malakias' Bog: *Se, jeg sender profeten Elias til jer, før Herrens dag kommer, den store og frygtelige.* For det andet forlod både Moses og Elias verden på bemærkelsesværdige måder. Moses døde i Moabs land på Nebøbjerget, og der står, at Gud selv begravede ham, og *den dag i dag ved ingen, hvor hans grav er.* Elias blev taget op til himlen i en storm, i en ildvogn fra Gud, og siden har ingen set ham. Nu er de begge på bjerget i samtale med Jesus. Hvad talte de om? Både Matthæus, Markus og Lukas har forklarelsen på bjerget med i deres evangelier, og Matthæus og Markus skriver ikke noget om samtalen. Lukas hjælper os ved at skrive, at de talte sammen om, hvad der snart skulle ske i Jerusalem. Altså om, hvordan Jesus skulle ende sit liv. Det skulle ikke være ligesom Moses og Elias.

De har vel talt om korset og opstandelsen. Måske om, at Jesus skulle opfylde alt det, som Moses, Elias og alle de andre i GT har forudsagt.

For det tredje: De oplevede en lysende sky, der gør luften helt tæt omkring dem, og en stemme fra himlen lyder: *Hør ham!* Som jeg nævnte før, så lever troen af det, vi hører og læser om Jesus.

Hør ham, siger Gud til disciplene – og til os. Der er mange stemmer, som gerne vil høres, og en af vores udfordringer er at sortere i dem.

Der er sekulariseringens stemme: Hør tidsånden, hør, hvad aviserne siger, nyhederne, de største meningsdannere, eksperterne. Tidsåndens stemme er uhyre stærk, meget stærkere end vi forestiller os, og tidsåndens stemme er ikke Jesu stemme. Den taler om, at alle veje fører til Gud, at alle mennesker er autonome individer, der udfolder sig bedst uden Gud. Den taler om nedbrydning af familier og ægteskaber til fordel for et mere og mere kønsløst samfund.

Der er karrierestigens stemme: Bliv til noget, hav ambitioner på dine egne vegne. Den stemme er stærk, og den ødelægger mange af vores unge, der går til under dette pres.

Der er egoismens stemme: hør dig selv. Den har vi alle sammen inde i os. Jeg kan selv. Har vi ikke lært, at enhver er sin egen lykkes smed? Egoismens stemme siger: Jeg kan selv finde vejen til Gud, eller jeg har kun brug for Jesus til nogle småting.

Der er kirkens stemme. ”Hør kirken” – er det, hvad Jesus siger? Nej, kirkens stemme er blevet så uklar, at det stritter i alle retninger. Men mange lytter ukritisk til enhver biskop eller præst, der blot har hæftet ”kirke” på sig. Stemmen i kirken er ikke nødvendigvis Jesu stemme. Derfor skal enhver vurdere, hvad der bliver sagt – også hvad jeg siger fra denne prædikestol. Stemmer det med Skriften? *Hør ham*, siger Gud til os.

Der er Satans stemme: ”Mon Gud har sagt?”, som slangen sagde i Edens Have til Eva. ”Står det virkelig i Bibelen?”

Disse og stemmer påvirker os, og derfor er det godt at blive opmærksom på, hvilke stemmer, vi lægger øre til.

Gud siger: *Hør ham!* Og så må vi nødvendigvis snakke om, hvordan vi hører ham. Hvordan skal vi kunne høre ham, når Bibelen står på hylden dag efter dag uden at blive åbnet? Hvordan skal vi kunne høre ham, når gudstjeneste sker juleaften og et par gange mere i løbet af året? Vi skal jo ikke i kirke for at få krydser eller stjerner som engang i søndagsskolen, men for at høre ham. *Hør ham*, lyder det fra Himlen, fra Gud selv – og hvordan vi udmønter det i praksis, kan se meget forskelligt ud, men vi må finde vores vej, for ellers tager de andre stemmer over.

Jeg snakker af og til med mennesker, som siger de er i åndelig krise. Det kan der være mange grunde til – men næsten som et omkvæd går det, når jeg spørger til Bibellæsning og kirkegang: ”Næh, det får jeg ikke rigtig prioriteret. Det er flere år siden, jeg har været inde i en fast rytme.” Måske er du inde i en åndelig krise lige nu, og så har man mindst af alt brug for at høre en ny vane eller prioritering presset ned over hovedet, og så er det også vigtigere at høre det, der står lige bagefter i vores tekst: *Da de så op, kunne de kun se Jesus alene*. Men til alle andre vil jeg understrege: Hvis det faktisk er muligt og et spørgsmål om at prioritere 5, 10 eller 15 minutters daglig koncentreret bibellæsning og bøn, så gør det. *Hør ham*. Effekten af at høre Jesus er netop fortsættelsen: *Da de løftede deres blik, kunne de kun se Jesus alene*.

For det fjerde: De oplevede frygt og Jesu ord: *Frygt ikke!* Jeg ved ikke, om det er ærefrygt, de oplever, men i hvert fald bliver de grebet af frygt, når de hører Guds stemme fra himlen. Det er synderen med alle sine egne og andres stemmer i hovedet, der møder Guds stemme. Den kan også give os frygt, for *det er frygteligt at falde i den levende Guds hænder*, som vi læser i Hebræerbrevet. Men Jesus rørte ved dem og sagde: *Rejs jer og frygt ikke!* Det vil han også sige til os.

For det femte, sidste og vigtigste: De så Jesus alene. *Da de løftede deres blik, kunne de kun se Jesus alene*. Hvor vigtigt det er, kunne vi tale længe om – men lad mig bare

sige dette ene: Det er Guds ønske for os alle sammen – at vi må se Jesus alene. At alle de andre stemmer, der lyder omkring os, må forstumme, og vi må have ham alene. Sæt det som mål for din stille stund alene eller sammen i familien, at han må træde frem og fylde dig med sit ord, med sin Ånd og med sin kærlighed. Ikke nødvendigvis som en stor oplevelse eller et vildt syn, men som en dyb og stærk erkendelse og vished om, at han har grebet min hånd og siger: *Frygt ikke!*

Det er også Guds mål for os til sidst, når vores sidste dag kommer. At vi ser Jesus alene.

Amen!